

Deu de desembre, de George Saunders, segons la llibretera Irene Tortós (Llibreria L'Altell, de Banyoles)

Quan em va caure el primer llibre de contes d'en Raymond Carver pels volts de finals dels vuitanta vaig tenir una reacció de sorpresa per la subtil originalitat d'aquella escriptura. Des d'aleshores que no m'havia passat això mateix amb tanta contundència com ara, després d'haver llegit els contes de **George Saunders** *Deu de desembre* (Els contes d'en Murakami són molt en la línia de Carver, així que no són tant sorprenents).

Es tracta de deu contes, de llargada diversa i de temes també diversos, però tots amb un segell especial. Se'm fa difícil posar un adjectiu. Sí puc dir que no són fàcils, ni tampoc agradables. Sota una superfície planera s'amaguen profunditats fosques i inquietants. Es diferencia de Carver, però, de diverses maneres: a) la seva escriptura és desordenada, quasi caòtica en determinats contes; b) malgrat els drames que s'amaguen hi ha un humor irreverent que arriba a provocar riure; c) i ha uns elements surrealistes (més del tipus ciència-ficció que no pas de somnis dalinians) que semblen posats per donar un to fantasiós a la història, però que no tapen aquelles profunditats de les que us parlava abans.

Al lector que demana un pas més endavant, que vol ser sorprès per una personalitat nova, aquest recull de contes li agradarà o no. El que es segur és que no el deixarà indiferent i li trobarà el seu indubtable interès.

Imagino que en **Yannick Garcia**, el traductor, si no s'ha tornat boig amb aquest treball, poc li deu haver faltat. Una feina complicada però amb un resultat excel·lent.

Molt menys afortunat és el disseny de la portada. Els contes són "inequívocament americans" (com diria un famós anunci de tabac) i la fotografia de la portada lliga amb les contradiccions del "american way of life", i l'ambient dels contes, però a mi no m'agrada gens.